

Les cinc portes de la Màgia

Fa molts anys, quan encara els dracs i els sers màgics convivien amb els humans en el país de Bropia, hi vivia la família Hyûga, aquesta família posseïa un conjur que proporcionava la vida eterna. Kyubi, una malèfica formiga de dos metres d'alçada, va obligar a un dels components més savis de la família que li fes el ritual per aconseguir la immortalitat; si no ho feia, mataria la resta de la família. Sense altre opció, el savi va fer-li el ritual i després d'acabar, va morir per l'immens esforç que havia fet a la seva edat. Kyubi, una vegada immortal, va idear un pla en el qual va anar assassinant un per un tots els membres que quedaven vius. El fill del savi i pare de Larissa, la nostra protagonista, va confiar la seva filla a un drac que feia 213 anys que era molt amic de la família; era Salzer, el rei de tots els dracs de Bropia.

- Si us plau Salzer, emporta't la nostra filla, salva-la de les urpes d'aquesta maleïda bèstia i ensenya-li tot el que sàpigues per tal que algun dia realitzi la nostra venjança.- van dir els pares de Larissa hores abans de morir a mans de Kyubi.

- Ho faré amb molt de gust, no us preocupeu per ella, està en bones mans. L'entrenaré fins que sigui suficientment forta.- respongué Salzer mentre agafava la nena de només cinc anys.

- Gràcies per tot... i ara, vés-te'n!- cridà el pare de Larissa.

Salzer va saltar des de la finestra on estava recolzat i amb una forta bategada d'ales va desaparèixer entre els núvols de mitjanit. Ara, als pares de Larissa només els quedava esperar la seva mort sense remei per culpa d'una maledicció que havia llençat sobre la família Hyûga impedit-los fer ús de la seva màgia. El que Kyubi no sabia era que Larissa, al néixer, havia rebut la benedicció del seu avi que li atorgava protecció contra la màgia obscura.

Ja han passat molts anys i la nostra protagonista ja en té setze. Larissa treballa en el castell d'en Kyubi, però no sap res del que va passar fa 11 anys. Kyubi sí sap qui és ella però es pensa que a l'igual com la resta de la seva família morta, tampoc pot utilitzar la màgia.

Un dia, mentre Larissa portava uns draps bruts a la sala de neteja, va aturar-se a escoltar la conversació que tenia Kyubi amb SkyDevil, un dels seus generals.

La mirada de Larissa va canviar de sobte quan va escoltar tot el que havia fet amb la seva família i el que pretenia fer amb ella, l'última descendent Hyûga.

Va deixar anar els draps i va córrer fins arribar a casa seva, on vivien ella i Salzer. Larissa va explicar-li tot el que havia sentit amb una veu tremolosa i amb els ulls humitejats. Salzer la va mirar amb nostàlgia i va accedir a explicar-li la vertadera història dels Hyûga.

- Per què no m'ho havies dit abans?! – replicà Larissa.

- Larissa... t'estimo com si fossis la meva pròpia filla, jo et vull protegir i no volia que arrisquessis la teva vida, però veig que és inevitable. Fes el que hagis de fer, Larissa; jo t'ajudaré. – digué en Salzer comprensiu.

Una vegada tot aclarit, Larissa va demanar-li consell per poder venjar-se, Salzer, amb molts anys d'experiència va fer-li cinc cèntims de com havia de ser el seu pla.

- Saps que hi ha un pergamí de ta família que explica com desfer l'encanteri? El té Kyubi amagat al seu castell, jo te'l trobaré, no pateixis. Demà aniràs a treballar com cada dia, demanaràs a SkyDevil una cita per parlar amb Kyubi sobre el teu sou, un cop hagueu aclarit el tema, li diràs que ho saps tot i l'entretindràs com puguis; en aquest mateix moment cinc Dracs de la Màgia estaran buscant el Pergamí Sagrat de la família Hyûga, una vegada trobat, tres

d'ells et vindran a buscar i et duran fins a on està el pergami.

- Però com podré fer el conjur? No tinc gaire nivell de màgia blanca... – va interrompre Larissa.

- Tu ja tens un nivell molt alt, t'he ensenyat tot el que sé, fins i tot pots usar sense problemes la Resurrecció a part dels embruixos Elementals. Segueixo, prèviament, duràs una bossa una mica gran en la qual aniran tres petits Dracs de l'Edèn, petits dracs amb afilades urpes i de ràpids moviments que et protegiran fins que arribin els Dracs de la Màgia. No et preocupis per Kyubi, aquests dracs el tindran ocupat durant una bona estona. Un cop hagis agafat el pergami crida'm per una finestra, et vindré a buscar.

Larissa i Salzer van estar-se tota la tarda preparant-se pel dia següent.

Larissa, plena de valor va burlar les defenses del castell d'en Kyubi i va aconseguir el pergami, va anar cap a una finestra mentre els Dracs de la Màgia lluitaven contra els guàrdies, i Salzer va aparèixer de sobte i, agafant-la ràpidament, es van esfumar entre la boira que envoltava el castell seguits pels tres Dracs de la Màgia i el Drac de l'Edèn. Un cop en casa, Larissa preocupada, va preguntar:

- Com puc agrair tot el que esteu fent per mi?

- Diguem-ne que tots volem la pau. – Respongué Salzer amb cortesia.

Larissa va mirar al terra preocupada, llavors Salzer li va donar una espècie de bastó, Larissa se'l va quedar mirant estranyada.

- Saps què és això? –preguntà Salzer.

- Doncs no. – respongué Larissa.

- Aquest és el Bastó Màgic dels quatre Déus. És l'objecte que la teva família usava per fer Conjurs Prohibits, me'l va donar el teu pare al mateix temps que tu, perquè sabia que l'usaries per venja-los. Jo te'l dono ara; hauràs de llegir-te el pergami i practicar l'Embruix Prohibit. Demà serà el gran dia.

- Gràcies Salzer. –li digué amb un somriure a la cara.
- De res. I ara menja una mica, has de tenir gana.

Quan va ser de dia, Larissa es va preparar.

Es van trobar en un camp pla: Kyubi, acompanyat del seu exercit encapçalat per SkyDevil, però Salzer i Larissa no es van quedar de braços plegats, Salzer va llençar a l'aire un enèrgic bramul que va esquerdar el cel.

Bropia va emmudir. De sobte, de l'espesa boira que envoltava aquelles regions seques i abandonades començà a sortir un poderós exèrcit de dracs de tota mena que, seguidament, es va posar al costat de Salzer. Aquest, amb mirada assassina, va fer saber als enemics que allò anava de debò. Larissa, en un racó, no perdia el temps i anava acumulant màgia suficient per fer com a mínim dos Embruixos Prohibits, estava rodejada per Dracs de la Màgia, que la protegirien en cas que s'apropés cap enemic.

Va començar la guerra.

Larissa era testimoni de la guerra i veia com morien aliats de cada bàndol, sobre tot tenia la vista fixa en Salzer i en Kyubi, els quals prosseguien una lluita aferrissada.

Ja està! Larissa ja havia aconseguit reunir tota la màgia de què podia disposar, però es va quedar parada mirant la lluita perquè no sabia quan atacar.

Llavors Larissa es va adonar que Salzer queia a terra malferit, i just quan Kyubi es disposava a rematar-lo, Larissa, plena de fúria va començar a recitar les paraules màgiques:

- *"Aeon no jutsu!"*

- *"Embruix Prohibit Hyûga!"*

Una poderosa aura de llum va envoltar Larissa i als peus se li va dibuixar el símbol de la màgia invocadora.

- A.. això és... – tartamudejà Kyubi.

- Hahahaha! – va riure Salzer.

- De què rius tu ara?! – va cridar en Kyubi

- Ara Larissa obrirà les cinc portes de la Màgia, cada porta t'immobilitzarà una extremitat fins que no et puguis moure i obri la cinquena, la qual et desfarà l'encanteri que t'ha protegit fins ara i tornaràs a ser mortal..., Couhgt..., – explicà Salzer mentre escopia sang a causa de les ferides.

- Calla! No.. no pot ser! Ella no hauria de poder utilitzar la màgia! – cridà encara més fort Kyubi.

- Vas cometre el greu error de no assistir al dia del seu naixement, li va ser concedida una protecció eterna contra la màgia negra..., Cought..., mira que ets estúpid... heh, se t'han acabat els dies de glòria, ara et podriràs a l'infern! Hahaha! Cough.. – es rigué Salzer.

- No ho permetré, mai! – Kyubi va córrer cap a Larissa amb la intenció de matar-la abans que pogués dir res, però ja era massa tard. Larissa va prosseguir amb l'embruix:

- *"Sabak Kiu! Primera porta oberta!"*

- *"Sabak Sousou! Segona porta oberta!"*

- *"Sharingan! Tercera porta oberta!"*

- *"Chidori! Quarta porta oberta!"*

- *"BIAKUGAN!"*

Una forta claror va apoderar-se de tot el camp i del Bastó Màgic va sortir un raig de llum blavosa que travessà el cor d'en Kyubi.

Quan la llum desaparegué, en Kyubi va caure a terra amb convulsions.

Larissa va plantar el Bastó a terra per no caure ella també. Misteriosament, Kyubi es va recuperar més ràpid del que era previsible i, maleint tota la família Hyûga, es

va llençar contra Larissa per matar-la d'un cop.

Larissa ja se'l veia a sobre i pensava que era el final però, quan va mirar cap a munt es va trobar a Kyubi immobilitzat per Salzer, tot i que encara sagnava molt.

- Ara Larissa! Mata'!! –cridava Salzer.

- Però.. què fas?! Estàs molt dèbil! No t'hauries de moure! – va dir espantada Larissa.

- Deixa't de xerrameca i mata'l d'una vegada! Ara o mai! – cridava en Salzer.

- Però si el mato a tu també et mataré! Jo no vull matar-te! – replicava Larissa.

- No te'n recordes? Et protegiré fins que mori! Ho vaig prometre! No pensis en mi! Fes-ho ja! – va ordenar-li amb cara de sofriment.

Larissa, amb llàgrimes als ulls, els va travessar el cor amb el Bastó Màgic. Els dos van llençar al cel un bramul de dolor que encongiria el cor qualsevol ser viu. En morir Kyubi, els seu exèrcit va perdre poder i va caure fàcilment sota els dracs. Larissa va córrer cap a Salzer, encara li quedaven forces per parlar i li va dir dèbilment:

- Per fi la pau ha tornat i hem venjat la teva família..., Cought..., Has crescut

tant des de llavors... Larissa, ara amb el Bastó el teu poder màgic ha augmentat molt..., Cought... si us plau, sigues feliç... – Salzer va tancar els ulls i va deixar anar un últim sospir.

Les llàgrimes van córrer galtes avall de Larissa. Tots els dracs que havien sobreviscut, que n'eren molts, es van apropar al cos sense vida del seu rei i li van fer l'última reverència.

Larissa podia haver cridat desconsoladament i trencar en un mar de plors, però no feia per ella; va parar-se a pensar, va mirar el Bastó esquitxat de dos tipus de sang

diferents.

Va tancar els ulls, va somriure i va aixecar-se. Agafant amb força el Bastó amb les dues mans, el va posar horitzontal i en tornar-li a aparèixer l'aura lluminosa va pronunciar aquestes paraules:

- *Membres Hyûga, per fi un he venjat, ara necessito la vostra força, ajudeu-me si us plau... Forces elementals, Foc, Aigua, Aire i Terra, jo us invoco, porteu-me el cinquè element, la Vida; feu realitat el meu desig que serà el bé per a tots...*

En aquest moment, tots els dracs que s'havien apropiat, els va envoltar una llum del color del seu element: als Dracs de Foc els envoltava una llum vermella, al Dracs del Mar, blava, als Dracs de l'Aire la blanca, i als Dracs de la Terra o Subterranis al marró.

Es van enlairar deu dracs elementals i deu de cada tipus de dracs no elementals i es van fusionar, junts van crear una bola d'energia molt gran que es mantenia a uns metres per sobre del cadàver de Salzer.

Larissa amb cara de satisfacció, va tallar-se el palmell de la mà dreta amb una urpa del Salzer i va dir a continuació:

- *... Torna a la vida Salzer, rei Drac de Bropia, ofereixo la meva sang i el sacrifici dels seus amics... RESURRECCIÓ!!!*

El rajolí de sang que queia del palmell, va enfilar-se cap a la gran bola d'energia i aquesta va prendre un color vermellós; seguidament, guiada pel Bastó Màgic, la bola de la vida va penetrar en el cos sense vida del drac provocant una gran onada de llum.

En uns segons, Salzer obrí els ulls al mateix temps que rugia de dolor. Larissa, sense poder contenir l'emoció, es va llençar per abraçar-lo.

- Larissa? Per què ho has fet? –preguntà Salzer

- Ets com un pare per a mi, ets el meu millor amic i mai deixaré que et passi res. – Li deia sense deixar d’abraçar-lo.

- Gràcies, tornem cap a casa. – va dir amb dolçor.

- Abans deixa’m que et curi les ferides...

- *“Heal!”*

Salzer la va mirar amb amor i després de tenir les ferides curades, van anar al llac Carens a netejar el Bastó en aquelles aigües pures i cristal·lines. Un cop ben net, van tornar a l’abandonat castell Hyûga.

Larissa i Salzer dedicaren anys en restaurar el castell. Però després d’un any de descans, van començar a treballar en missions per tot el món lluitant contra el mal.

En un d’aquests viatges, Larissa va conèixer a un jove amb un do una mica especial... però això, ja és una altra història!

